

Ferðafólka- »vinnan«

SJUEYMANNAVEINDIN, ið vald var fyrri umli, ári síðani at skipa fyr ferðaviska ferðamannavinnuni, skal nú sambært nýggjari lóg skiftast út við trimannaveind — eina neynd, sum virkar.

TAD er einki at ivast í, at skipað kundi verið betur fyrri innan hetta, vit nú nevna ferðamannavinnu.

SPURNINGUR kann sjálvsagt setast við hvussu nógv ferðafólk, vit halda vera vándskandi og hvør skal so gera av, hvussu mong talar skal vera um.

MEN í þó alsamt »minkandi« heimi, vit liva í og teimum oskendu ferðamöguleikum, vit sjálvi hava og gera nýtslu av. Uteftir, er tað kanska brót á þóðarandan og vnskini um betri fátan fólkaslegni millum, at sera nakað mark.

VIT skulu í nógvum førum ikki halda, at vit einsamallir verða at avgera hvussu nógv ella kikk kemur burturur, um vit nu fara at leggja so nógv stórt dent á hesa vinnu.

OLL fegnast vit um at kunna sigla á eignum kjøli við Norðnu og í minni mun við Smyril til Skotlandis. Nýggja fløgufélag okkara, sum vit unna tað besta, tørvur helst eisini allar tær ferðaseðlaintøkur, fáast kunnu afturat teimum ferðavisku.

SAMLA kann sigast um okkara fráliku strandferðslu og bussskipan, sum all seta størstu krøvini til, men sum vit — sum er — ikki megna at gjalda einsamallir.

»SLAGIDU« av ferðandi er eisini ógvuliga vímskt og krøv teirra har eftir. Spurningurin kann so vera, hvørji vit skulu fjálga mest um, fáa mest burturur. Hesi spurningur er káðiligur, beinleiðis ódramligur og verður vónandi heldur ógarnað settur av vanligum vælmeinandi og gestadilidum ferðavingum. Men skal ferðafólkaávinna fremjast sum verulig vinna, ber ikki til at bílla sær inn, at vit sleppa undan honum.

SKULDITIL skal setast á hesa vinnu av álvára, skilja vit, tí pengar eru í hentni.

TAD er so altíð nakað, men tað kundi hent, at tann goða víðferð og goða ferðamöguleikar, vit í fyrstu syftu kundu vætt teimum yngnu

ferðandi við færri pengum, sum fráleik gjørdist eins gott ikast til ferðaviska samfelagið við afturvendan til Føroya og godd-will annars, sum tað »meirak« vit kundu fingið burtur úr meira mógvandi og kanska eingangsvitjandi.

DAPURSKYGN í hesum máli er til lítla nyttu, men ovurbjartskygni kunnu vit verða snýttir av. Helst hava summi teirra ferðandi ríviligt av peningi, sum tey unna sær at nýta til eina eksotiska ferðavísu, men skulu vit sjálvir ikki velja og vraka — kanska við lýsingum fyrri serliga mógvandi — so verður útlandski ferðandi í Føroyum av sama slag sum higartil.

OG alt gott um tað. Fólk, ið kemur av positivum forvitni elgur og skal vera vælkomnið, og ta samanum kemur, so hava hesi ikki gildið so heilt lítið fyrri at koma higar og vónir okkara um at vinna so nógv meira burtur úr teimum mugu setast har eftir — næturliga lágt.

HETTA skulu vit bert gera okkum greitt, beinanvegin, men tessvegna skal ikki verða lagt upp til andstöðu móti teimum, ið hug hava at gera okkurt ábyrgdarfult og skilagott á hesum nýggja vinnuøki.



FARA vit í fyrstu syftu undir at bæta um móguleikarnar hjá vanligu ferðamanninum, herundir tjaldfólkunum og teimum við bili og campingvognunum og annars lata hin ferðavinnmarknaðin skipa seg sum best við ásettum lógum og reglum, skuldi einki verið til hindurs fyrri øktum ferðafólkatali og kanska inntøkum við.

MEN hetta hendir ikki — og skal heldur ikki — eftir einum ári, men verður at laga eftir tí tørv, ið til eina og hvørja tíð verður. Og ávisur tørvur er ónøktaður í lötuni, ikki minst fyrri tey, ið um Føroyar eru ávegis til annað land.

sosigaley

Gjalda bøkurnar sjálvi

Byráðsformaðurin í Havn sigur í grein í Dimmalætting, at byráðsformaðurin heldur tað vera beint at skulanem-ingur sjálvi gjalda fyrri ein part av bókunum.

Vit hava nærum ta fátan, at skulabøkur verða kærpir, at ið eru ferðaviska. Men ofta er tað so, at bókir meira verður kærpir sum ein stuðulskapur til ferðaviska bókunum enn at hugsað verður um innihaldið, og hvør skal gjalda.

Um komandi ferð at spara á hesum skilum, so vilja ferðaviska komið meira upp í kjakið, um hetta nú var lann hetta skulabókun til næmingar í teimum álvára flokkunum.

Tað er ikki heilt var, at hetta nú fer at gerast ósigur, men við hesum kandi samfundis fíngst ein kjak millum ferðaviska, bókir og lann, tí at tað var, at tað smíði seg um pengar.

Eitt sindur »fítt« kann hetta tykjast, tí byráðs-formaðurin heldur, at ferðaviska skulin nýtt ferðaviska bókir meira at kalla bert fyrri at stuðla hesum bóka. Hugsað eigur at vera um, at tey, sum skriva og tilnæmsleggja hesar bókir, eru skulafólk við árlongum royndum innan undirvísing og tí kenna tarv barnanna. Omm fyrri teimum stendur Landskúlaframsýningin.

Um skal leggja undirvís-ingarfríðing til natts. Alt hetta arbeiði kann ein ikki loyva sær at sóma av vegnum, tí nu vil byráðið sleppa at spara — og sam-stundis ivast í, um nokur

spurning er har yvirhoyvur.

At seta gjald í skulabókur fyrri at fáa ein kjak í lag millum skula, bókir og ferðaviska átti at verða at fara nóg so langt. Hvør ferðaviska í dag fyrri at fáa hetta kjakið í lag? Ella skal innihaldið í skulanum nú bert fara at smúgva seg um pengar?

Privatar framsýningar

Í Dimmalætting í gjár sigur Tómas Arabo, landsstýrismaður í ferðamálum sína hugsan um ferðamannavinnuna. Hann sigur m.a.:

Tað eru avgjörð pengar í ferðamannavinnuni. Tí er eisini neyðugt at hava eina stuðla til, hvønn part tað almenna skal hava í hesi vinnuni, og hvør partur av henni skal leggja at til tey privata felagini.

Mín áskoðan er, at vit í eina tíð ivaleyst skulu brúka meira megi til at gera nakað við innkomandi turistum. Hetta er lann uppgevan, og eina mæt at geva teimum í Føroya Ferðamannadagi í framtíð.

Mittíð peningurin skal brúka til tað fríreikandi arbeiðið her í landinum og soleiðis fáa turistum ein skapabla.

Framsýningin í frí-landinum skulu so lannst yvir á privatar hendur at skipa fyrri.

Vit ivast ikki í, Tómas fer at gera slit besta. Eisini í ferðamann-málum. At privatisera framsýningarnar í útlandum er í hvussu er skilagott, so innihaldið og endamálið í framsýningunum, vígar meira enn ferðahugurin hjá teimum, sum skipa fyrri.

Hoyggingin má lúta

Føroyskir skulanem-ingar- og lærarar- fara í ár í summartí eina viku áðrenn vanligt hevur verið. Í ár byrjar summartíðin 21. juni. Hesi boð hevur Landskúlaframsýningin sent skulanum.

Ein av orsøkunum til, at summartíðin er flutt er, at ta verður hon um somu tíð skulanir í grannalondum okkara halda fri. Hetta verður hildið at vera skilagott tí ferðaviska skulaang-domur hevur alt størri samband við skulaang-dom í hinum Norðu-landinum. Tað er so, at flest all felags norðu-landsliðsk verða lögð beint sum summar-tíðin byrjar, og ta hava ferðaviska skulanem-ingarnar sítt við provokuborðið.

Oll eru kortini ikki eins fegin um hesa broyting. Millum onnur lærarar á bygd, sum hugsa um hoyggingina.

Men her er tað lítið at gera við tað. Ivaleyst eru fleiri orsøkir sum tala fyrri at leggja fríðina ájavnt við hana í grannalondunum og tí er avgerðin hjá skula-framsýningini skilagott. Hvast hoyggingin í hesum førunum tek stýra straðir er ikki at vóna, at ferðaviska land-bunaður dettur heilt mífur fyrri av hesi orsök.